

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Jornada sobre el Síndic de Greuges i el món local

Palau del Parlament, 14 de novembre de 2011

La presidenta

Senyor síndic de greuges, senyors diputats, síndica de Barcelona, adjunt al síndic, directora del gabinet, directores d'àrees, alcaldes, presidents de consells comarcals, regidors, alts funcionaris de l'administració local, interventors, secretaris, tècnics, tots els qui avui són aquí i han estat tot el matí en aquesta jornada organitzada pel Síndic de Greuges i adreçada al món local, per a mi és un honor rebre'ls. Normalment faig les benvingudes. Avui no ha estat així, encara que el programa ho deia, perquè per motius d'agenda, no meva, sinó d'altres, em van demanar la possibilitat de fer la clausura en lloc de la benvinguda.

Així i tot, i no sé si alguns hi havien estat abans o no, sempre m'agrada donar la benvinguda a les persones que vénen a aquest palau, que forma part de la història de Catalunya, de la història dels darrers tres-cents anys. És important que nosaltres, els qui tenim responsabilitats polítiques o tècniques, coneguem la història d'aquest palau, que l'any 1932 ja va ser seu del Parlament de Catalunya i que des del 1980 ho torna a ser. Aquest palau es va edificar en una ciutadella que en el seu moment va ordenar el monarca Felip V just després de la guerra de successió, l'any 1714. Va construir una ciutadella, un polvorí, una caserna, com a instrument de repressió dels catalans, i en aquest cas dels barcelonins. El 1889 l'alcalde de Barcelona el va destinar a palau reial. Després, mai no va ser palau reial i es va convertir en museu municipal. Avui ja han vist i coneixen el palau del Parlament. Per tant, benvinguts a la casa de tots vostès, a la casa de tots els catalans.

En primer lloc –deixaré per al final un comentari sobre el que ha dit el síndic de greuges–, vull que ens congratulem per aquesta jornada i pel fet que hagi tingut lloc al palau del Parlament. Això significa que hi ha una bona relació institucional entre el Parlament i els ens que en tenen una dependència. A més, el síndic de greuges acostuma a fer ús de les instal·lacions del Parlament de Catalunya, perquè estic convençuda que creu que és un bon lloc per fer-hi jornades dirigides a ciutadans o entitats, en aquest cas al món local per explicar què és i què fa el Síndic de Greuges.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Aquesta jornada –vostès l'han seguida molt més que no jo– tractava de què és el Síndic de Greuges i quines competències té, a partir de la primera llei, de l'any 1984, la reforma del 89, en què per primer cop apareix la figura del síndic adjunt per a la defensa dels drets dels infants, i la darrera llei, del 2009, que de fet n'és una de nova. Si el 89 es va fer una reforma de la llei del 84, el 2009 se'n va fer una de nova, amb moltes més funcions per al Síndic de Greuges i sorgida de l'estatut del 2006, de què és un dels aspectes que no van quedar malament. Tenim altres aspectes de l'estatut de què no podem estar gaire contents, però, en canvi, en l'àmbit del Síndic de Greuges, malgrat que no vam aconseguir tot el que volíem, crec que es va fer un pas endavant important.

En aquesta jornada s'ha parlat, em consta, de la funció del Síndic, de la funció de supervisió del Síndic del que és tota l'administració pública. I quan dic "tota l'administració pública" no em refereixo només a l'administració de la Generalitat, cap on es decantaven molt més les anteriors sindicatures, sinó a l'administració local i a tots aquells organismes i empreses que d'alguna manera directa o indirecta tenen una dependència de l'administració pública.

Per tant, l'ampliació de funcions és important, i aquestes funcions del Síndic –com m'imagino que deuen haver explicat Joan Vintró i l'adjunt– formen un conjunt important en el qual el que destaca és treballar per una bona administració –un dels punts que ha indicat el síndic en la seva cloenda–, aconseguir una bona administració, que no vol dir assegurar que tots els funcionaris, o tots els responsables municipals en el cas d'avui, facin la seva feina d'acord amb la legalitat, sinó d'acord amb el que tots creiem que ha de ser una bona administració. I aquest és un aspecte molt important de les funcions del Síndic, dins, lògicament, de la defensa dels drets dels ciutadans. I a mi m'agrada molt afegir, com ha fet ell, que els ciutadans han de ser conscients no solament dels seus drets, sinó també dels seus deures. I la figura i la institució del Síndic de Greuges serveix perquè tots els ciutadans sàpiguen a qui poden acudir..., i en el cas del món local mantenir unes molt bones relacions amb la sindicatura, no pel que pugui passar si no funcionen, sinó perquè interessa realment que tant la funció de la sindicatura com les obligacions i les funcions del món local es puguin fer de la millor manera possible.

Vull comentar que en un moment com el que vivim ara, en un context de crisi econòmica greu, de crisi econòmica en la qual tots i cada un de nosaltres tenim exemples patents de la situació en la qual viuen moltes i moltes famílies catalanes, situació que els comporta viure d'una manera pitjor... No fa gaires dies va sortir en un mitjà escrit que el Banc d'Aliments de Catalunya deia que de tres anys ençà hi

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

havia un milió i mig de catalans més que necessitaven el seu ajut. Aquestes xifres colpegen, aquestes xifres et fan pensar què podem fer per evitar situacions com aquestes. S'ha triplicat la necessitat que pateixen algunes famílies catalanes, i de cada cinc catalans n'hi ha un que viu sota el llindar de la pobresa. Tot això significa que la crisi crea problemes molt grans, que potser fa deu anys, o en fa cinc, no existien. És en aquests moments de crisi quan els qui tenim responsabilitats polítiques encara hem de treballar més i tenir més imaginació, més iniciativa, perquè si no hi ha prou recursos sí que hi ha d'haver qualsevol altre tipus de recurs per ajudar totes aquestes persones i ser al seu costat.

És precisament en moments de crisi com els d'ara que les figures del Síndic de Greuges i els síndics locals poden tenir un valor més important, un plus afegit a la seva funció. I jo crec que una jornada com la d'avui ajuda a crear aquesta bona sintonia que es necessita, aquestes bones relacions de què parlava el síndic. Segur que hi ha bones relacions, que hi ha una bona entesa entre els uns i els altres, però també segur que a partir d'aquesta jornada, en la qual s'ha explicat d'una manera clara i detallada quines són les funcions del Síndic de Greuges i sobretot de quina manera es pot i es vol relacionar amb el món local, millorarà en gran mesura la situació dels nostres ciutadans i les nostres ciutadanes.

I voldria acabar fent un petit repàs del que ha dit el síndic, de les tres idees que ha exposat.

La pedagogia dels drets i els deures. Moltes vegades pequem, o peca la ciutadania, d'exigir drets, però crec que és important adonar-se que al costat hi ha uns deures que s'han de complir, i nosaltres hem de ser els primers que hem de recordar aquests drets i deures.

Visualitzar la institució i el seu contingut competencial; visualitzar-la i entendre-la. Té una funció molt important de supervisió de les funcions de les administracions públiques, i em consta que aquesta facultat de supervisió l'exerceix d'una manera contundent que no sempre acontenta tothom, però s'entén, jo crec que majoritàriament, que la funció del Síndic ha de ser aquesta, la de defensora dels drets dels ciutadans i la de supervisora de l'administració, que és la tercera idea que ell ha dit respecte de la bona administració.

És molt diferent ser un bon funcionari que ser un funcionari, que no vol dir ser un mal funcionari. Però recordo els anys seixanta i setanta quan es deia aquella frase de "vuelva usted mañana". I era així, i no volia dir que "mañana" et solucionarien el problema, sinó que el «vuelva usted mañana» era un «ja es veurà». Això ha

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

canviat radicalment. Jo he estat a l'administració de la Generalitat i a l'administració de la Diputació de Barcelona, conec molt a fons les administracions públiques, i el canvi és enorme, no es pot ni comparar. Però és cert que tenim molts bons funcionaris i també tenim molts funcionaris. I el que hem d'intentar, amb institucions com el Síndic de Greuges o el mateix Parlament, és que els nostres funcionaris siguin uns bons funcionaris. I per això és important que el càrrec electe –l'alcalde, el regidor, l'alt funcionari de l'administració– tingui molt clar com traslladar als seus funcionaris la funció que ell vol que facin respecte de la ciutadania. I aquest és, o volem que sigui, el concepte de bona administració.

I, a l'últim, vull assumir aquesta proposta d'una millor col·laboració amb el món local, que des del Parlament sempre hem volgut. Des del primer president, el molt honorable Heribert Barrera, fins al darrer, hem volgut que el Parlament fos una institució oberta. I cada dia ho és més; cada dia ve més gent, vénen més institucions, s'hi fan més jornades, més actes. Però aquesta obertura s'ha de produir també respecte a les altres administracions, i en aquest cas l'administració local. Per tant, des del Parlament estem a la seva disposició per col·laborar en el que sigui necessari per millorar les seves funcions i les seves obligacions, i també per millorar les nostres.

Moltes gràcies.